

מה קרה בשואה –

ספור בחרוזים לילדים הרוצים לדעת / בת שבע דגן

היו לו צבא ונשק רב לצאת עם חיילים לקרב. ומה את חייליו למד? להשמיד להרג ולאבד.	מי רוצה להיות כאן אתי לשמע מפי ספור אמת זה ספור שעלינו לזכר ולספר בכל דור ודור. זה היה לפני הרבה שנים. סבא וסבתא היו אז קטנים, אולי תינוקות, שלגדל רק התחילו או שאולי לא נולדו עוד אפלו.
בארץ פולין פתח במלחמה הפך ארצות רבות לשממה. צוה את צבאו לשדוד מהיהודים כלי כסף, זהב, אבני חן ובגדים.	בגרמניה הנאצית קרה הדבר והרבה על כך עוד יספר. היה שם איש רשע, צורר יותר מכל אויב אחר. אדולף היטלר - כך נקרא - איש אים, אכזר, נורא. הוא רצה לכבש את כל העולם בכח הזרוע, כי שנא את כלם.
צוה אפלו, ללא רחמים לגזל מהם את הכלבים. מן היערות ומן הערים לגטו גרשו היהודים, ומשם ברבבות למקום אחר, למחנה רכוז - כך צוה הצורר. נשים וגברים צעדו יום יום בדרך לעבודה קשה - עבודת פרך.	הוא שנא פולנים, רוסים, צוענים, אך יותר מכל הוא שנא יהודים זקנים, צעירים, אפלו ילדים.

בְּלִי אֶכֶל, בְּלִי מַיִם, בְּגִשְׁמִי וּבִקְרִי,
הִזָּה קִשְׁיָה מְאֹד עַל הַסֶּבֶל לַגִּבֹּר,
וְרַבִּים, רַבִּים הָיוּ בְּנֵי הָאָדָם
שִׁירֵי וְחֲלֵי גִרְמוֹ לְמוֹתָם.

הָיוּ בַחֲוָרִים שֶׁלְחֲמוֹ בַגְּבוּרָה
נִגְדַד הַרְשָׁע הָאֵיִם, הַנוֹרָא.
הִזָּה בֵּינֵיהֶם גַּם סָבֵא פֶרֶץ
אֲזִי לֹחֵם צָעִיר וּבַעַל מֶרֶץ,
שֶׁחֲמַק בְּזִרְיוֹת מַעֲיִנֵי הַגִּרְמָנִי
וְהַצְּלִיחַ לְצִאת לְצַד הַשָּׁנִי
הַרְחַק, הַרְחַק מֵעֶבֶר לַשַּׁעַר
אֶל הַפְּרִטִיזְנִים שֶׁבַּיֶעֶר.
הוּא לְחַם עִם חֲבָרָיו בְּאוֹיֵב
בְּכָל הַכַּחַ וּבְאֵמֶץ-לֵב.

מִי יֵצֵא אֶתְּם לְלַחֵם?
חֲלִילֵי הַצָּבָא הָאָדָם,
גַּם חִילוֹת הַמַּעֲרָב
לְחֲמוֹ בַשָּׂדֶה הַקָּרֵב.

אֲזִי הַנְּצָחוֹן קָרֵב וּבֵא-
הַגִּיעַ קָץ לְמִלְחָמָה.
בְּמַחְנוֹת הַרְכּוּז נִפְתָּחוּ הַשְּׁעָרִים
הַגִּיעַ יוֹם שְׁחֲרוּר הָאֲסִירִים
וְשִׁמְחַת הַנְּצָחוֹן
פְּשֻׁטָה בְּכָל מְקוֹם.

הַיִּטְלָר הַרְשָׁע, נִרְדָּף וְנִנְפָחַד,
מִצָּא אֶת מוֹתוֹ בְּתוֹךְ מַקְלֵט,
בְּעִיר בְּרָלִיו, הִיא עִיר הַבִּירָה -
זֶה הִזָּה סוּפוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַנוֹרָא.

חֲלָפָה עֲבָרָה הַסַּכָּנָה
כָּל עִם לְבֵיתוֹ פָּנָה.
אֲדָּ סָבֵא פֶרֶץ, שֶׁבֵּיתוֹ אֲבָד
רָצָה בֵּית מִשְׁלוֹ לְעַד,
זֶהוּ סָבָם שֶׁל יְנִיב וְדָוִד
שֶׁחֲפֵשׂ אֲזִי בֵּית אַחַר לְתַמִּיד.
כַּאֲשֶׁר חֲבָרָיו שִׁאַלוּ אוֹתוֹ
הֵיכֵן יִבְנֶה הוּא אֶת בֵּיתוֹ,
עָנָה הַבַּחּוּר בְּקוֹל נִרְגָּשׁ:
"בְּאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ".
זוֹ הַתְּשׁוּבָה לְכָל שׂוֹאֵל -
בֵּית חֲדָשׁ בְּיִשְׂרָאֵל.